

OZNAČENÍ MYSLI

CECIL duCILLE

(Květen 1988)

Halelujah, Bože, nalad' naše srdce, aby slyšela Tvůj hlas. Posvět' své slovo našim srdcím a posvět' také nás, abychom slyšeli. My víme, Pane, že slyšení přichází skrze slovo Páně. Pomaž tedy naše uši, Bože, a naše srdce, aby nás slovo Boží mohlo měnit. Sláva Bohu! Chválíme Tvé jméno.

PÍSEŇ

*Uzdrav mou mysl, Pane, uzdrav mysl mou,
ať každá myšlenka má je jenom nejčistší.
Uzdrav mou mysl, Pane, uzdrav mysl mou,
vždyť právem Ti náleží, tak učiň ji svou.*

Halelujah, díky, Pane!

Dnes ráno jsme se něčeho dotkli. Zmiňovali jsme mysl. U ní jsme se zastavili. Mluvili jsme o ní, proto si myslím, že Bůh chce, abychom se podívali na verše v Písmu, které se k ní vztahují a popisují, co je vlastně to „znamení na čele“. Otočme si do 7. kapitoly Zjevení. Určitě víte, že starozákonní verze těchto veršů je v 9. kapitole Ezechiela. Tam je také těsně před zkázou označovali na čelech. Jen na to odkazují, pojd'me nejdříve do Zjevení. Chci, abychom pamatovali, že je to jak v Novém, tak ve Starém zákoně.

Zjevení 7,1: *„Potom jsem viděl čtyři anděly, stojící na čtyřech úhlech země, držící čtyři větry zemské...“*

Jakmile přečtete „čtyři rohy země“, víte, že Bůh mluví o duchovní zemi. Nejedná se o přirozenou, protože ta nemá čtyři rohy, to je ten klíč.

Dále je řečeno, že se blíží jisté zničení.

„...aby nevál vítr na zemi, ani na moře, ani na žádný strom.“

Zjevení 7,2–3: *„A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího...“*

Andělé vždy sestupují, tento anděl ale vystupoval ze země. Je třeba poznamenat, že slovo anděl znamená posla jakéhokoliv druhu. Podle řečtiny by se pošťákovi říkalo anděl (angelos).

Znamení
na čele
je Boží
poselství
ve vaší mysli.

„A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce...“

Přicházel od východu. Zde slovo východ ukazuje na mysl Kristovu, mysl Boží. Tento anděl přicházel od Boha.

„...majícího pečet Boha živého. Kterýž zvolal hlasem velikým na ty čtyři anděly, jimž dáno, aby škodili zemi (tělesný člověk) a moři (národy), řka: Neškod'te zemi (tělesný člověk), ani moři (národy), ani stromům (Boží děti), dokudž neznamenáme služebníků Boha našeho na čelích jejich.“

Tatáž věc se stala v deváté kapitole Ezechiela. Bylo tam šest mužů s vražednými zbraněmi ve svých rukou a byli připraveni zabít. Bůh ale řekl: „Držte se zpět! Stůjte, dokud nebude Boží lid označen na svých čelech!“

Znamení na čele je Boží poselství ve vaší mysli. Chci vám říct, že Boží poselství ve vaší mysli vás uchrání před každou zkárou, zkázou církve, zkázou světa. Sledujete, co říkám? Bůh říká:

„Ten, kdož v skryši Nejvyššího přebývá, v stínu Všemohoucího odpočívati bude.“ (Ž 91,1)

Když přichází zkáza, musíte být na místě přebývání v Bohu. Mnozí říkají: „Chceme odejít na venkov.“ Já přijal od Pána toto: „Řekni lidem, aby vyšli z měst.“ Ale kam se vydáte? Kam půjdete? Když se odstěhujete z měst, kam se postěhujete? Nevíte, kam jít. Budete to vědět jen tehdy, až vám to Bůh poví. Bůh mi řekl, že to každému poví. Každý člověk dostane konkrétní Boží pokyn ohledně toho, kam a kdy jít. Takže nemáte žádný problém. Vidíte, odpočíváte přímo v Boží ruce! Něco však pro sebe udělat můžeme. Věříme, že Bůh chce, abychom to pro sebe udělali. Přečtěme si znovu Zjevení 7,3:

„Řka: Neškod'te zemi (tělesný člověk), ani moři (národy), ani stromům (Boží děti), dokudž **neznamenáme** služebníků Boha našeho na čelích jejich.“

To slovo „neznamenáme“ ukazuje na to, že se jedná o mnoho údů andělského těla. Jedna osoba si nemůže říkat „my“. Nebude to žádný jednotlivec, který k vám přijede kázat, aby vás označil na čele, ale Bůh má slovo, které se šíří.

Přišla mi poštou kazeta. Nevím odkud (tolik lidí mi posílá kazety). Vzal jsem si ji do auta, řídil jsem a poslouchal tu kazetu. Byl jsem překvapený. Chci říct, že jsem byl velmi příjemně překvapený. Slyšel jsem nějakého člověka kázat na konferenci v James Robinsonu. A on se v kázání držel linie slova přesně tak, jak jsme se mu vyučili my – úplně stejně. Nikdy o nás neslyšel, ani my o něm. Ale – slyšel o Bohu a i my jsme slyšeli o Bohu! A tak se slovo šíří. A je to silnější, než si myslíme.

Víte, máme tendenci srovnávat naše maličká shromáždění. A říkáme si: To jsme ale chudáčci, je nás tak málo. Ale není nás málo. Celosvětové Tělo, k němuž patříme, se skládá ze dvou tady, tři tam, čtyř támhle – ale je to celosvětové Tělo a je nás mnoho.

Bůh řekl Eliášovi:

„Zachovalť jsem pak v Izraeli sedm tisíců, jichžto všech kolena neskláněla se Bálovi...“ (1Kr 19,18)

A Eliáš si myslel, že je sám. Chvála Bohu!

A tak jsme zde:

„A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího...“ (Zj 7,2)

Stoupající – přicházející ze země – to je služba.

Verš 3: *„Řka: ...dokudž **neznamenáme**...“*

„A viděl jsem jiného anděla, vystupujícího od východu slunce, majícího pečet Boha živého. Kterýž zvolal hlasem velikým na ty čtyři anděly, jimž dáno, aby škodili zemi a moři, řka: Neškod'te zemi, ani moři...“

Pamatujete na loď, kterou jsme si ukazovali? Archu? Měla pečeť. Na té lodi je něco zvláštního... Tomu muži (Noemovi) trvalo okolo sta let, než ji postavil. Předpokládáte, že by ji zapečetil, zalil smolou, jakmile by ji postavil? Co by se stalo, kdyby to udělal? Slunce by ji roztavilo a stekla by. Nebyla tam voda. Ve chvíli, kdy by ji bylo třeba spustit na vodu, by loď nebyla k ničemu a klesla by ke dnu. Voda by do ní vnikla. Bůh pečetí těsně před potopou. Existuje pečeť, kterou Bůh pečetí svůj lid na čelech. Archa Noemova je pro nás takovým vysvětlením, protože se to stane těsně předtím, než se povodeň stane nesnesitelnou.

Zjevení 7,3: „Řka: Neškodte zemi, ani moři, ani stromům, dokudž neznamenáme služebníků Boha našeho na čelích jejich.“

Povšimněte si, kde máte být zapečetěni. Na svém čele. Problém však je, že se nás ďábel snaží zapečetit na čelech také. Snaží se o to i u tebe. Takto zapečetuje děti ve veřejných školách. Naše děti učí ďáblové. Posíláme mu své děti každé ráno, když je usadíme do autobusu, který je odveze na vyučování a zpět. Pak očekáváme, že na tom budou prostě báječně a nadšené pro Ježíše. To přeci nejde! Bojují bitvu, která je dokonce mnohem těžší než ta, kterou bojujeme my. Mnozí ani nevědí, co se s dětmi děje. Ale jestli...

Ďábel se nás snaží zapečetit na čelech také. Snaží se o to i u tebe.

To je princip, který vám musím objasnit. Pokud vás vyučuje osoba, která má sama těžký problém či ducha – nemusí říct jediné špatné slovo, a přesto odejdete z vyučování s duchem, ve kterém vám bylo slouženo. Otevřeli jste svou duši, abyste přijali to, co vám daný učitel říká, a s tím přijmete i ducha, jímž se projevuje.

Tento princip je zjevný všude. Existuje-li shromáždění, jehož vedoucí je převrácený ve své mysli, nemusí říct mladým, ať jsou převrácení také. Během kázání jim předá ducha perverze bez jediného slova. Je to princip.

Když pošleme své děti ráno do školy, ve skutečnosti je posíláme ďáblu, aby je učil. Po takovém učení přichází s různými věcmi a vy si říkáte, kde to vzaly. A ani ony to netuší. Zdá se mi však, že tento princip pracuje, kamkoliv jdete.

Pozvali mě do církve „svaté tichosti“. Netušil jsem, že neví nic o mluvení jazyky a křtu Duchem svatým. Následoval jsem vedení Duchem, přímo jsem kázal, nemluvil jazyky, nic zvláštního se nedělo. Ale oni začali mluvit v jazycích, začali křičet. O Duchu svatém jsem jim nic neřekl. Nemusíte lidem říkat o Duchu svatém, aby byli pokřtěni Duchem. Jestli daná osoba miluje Ježíše a následuje Jej, pokřtí ji Duchem svatým. Máte-li Ducha – sloužíte Duchem ostatním lidem, zatímco jim říkáte něco jiného.

Ano, taková je situace. Tento svět nám slouží smrtí. Smrt se na nás valí z televize, z novin. Smrt nasáváme z knih, které čteme, z příběhů, z školních učebnic...

Nejhorší je, že jsem už před lety zjistil, že jeden z největších čarodějů moderní doby je člověk z Chicaga, který připravoval dětské učebnice pro školy. Nebudu jej jmenovat, kdybych jej jmenoval, zjistili byste, že máte některé jeho knihy doma.

Zdá se, že sám Bůh nás tím bude muset provést. Naším dětem slouží určití duchové a my o tom ani nevíme. To je také jeden z důvodů, proč je ďábel tak intenzivně proti domácí škole a našim soukromým školám. Kdokoliv z vás pracuje ve vzdělávání, ví, jak je to stresující. Jak často máte touhu to vzdát, už se tím netrápíte a prostě poslat děti do školy. Když se ale zamyslíte nad podmínkami, které tam panují, a tím, co se tam dětem děje, musíte obětovat vše – celé tělo Kristovo musí stát za domácí školou.

Takto
zapečetuje děti
ve veřejných
školách. Mnozí
ani nevědí, co se
s dětmi děje.

Jestli tohle nedokážete, tak pro Boha můžete udělat velmi málo. Jestli to neuděláte, abyste zachránili své děti a děti ostatních, kteří by rádi do vaší školy poslali své děti, pak jste jako církev, jako lid nefunkční. Taková je pravda. Víte, složit se a zaplatit jednoho učitele, to nestojí mnoho. Slyšíte? Nebude to pro nikoho velká oběť. Měli bychom za to vést boj. Ďábel se vás bude kvůli tomu snažit zabít, zastavit, odradit a zlomit, jen abyste to vzdali. Snažíme se všude povzbudit lidi, aby vyučovali své děti doma. Aby je z toho systému vzali pryč.

Mám na srdci vám to říct. Je to úplně mimo poselství, které dnes přináším. Prožíváme, že nás Pán vede, abychom založili školu na Jamajce. Kdysi jsem býval iniciátor vzniku škol. Zakládal jsem školy, to mi bylo vlastní. Vím, jaká je to práce něco takového rozjet. Jsem už na takovou věc starý. A přesto se do toho pouštím. Chápete mě? Rozhodl jsem se, že zachráním alespoň pár dětí.

Víte, co mi teď proběhlo před očima? Něco vám řeknu. Jen mě to napadlo. Možná se u vás situace tak zhorší, že budete muset děti poslat na Jamajku do školy. Nějak tak jako za války, když se situace v Anglii tak zhoršila, že rodiče posílali své děti loděmi do Ameriky. Hitler bombardoval Anglii a hrozilo, že obsadí ostrovy. Kdyby jej ďábel nepopletl, obsadil by Anglii. Myslím si však, že za tím byl Bůh, zmařil jeho plány tím, že

přiměl nepřítele, aby ho navedl zaútočit místo toho na Rusko. Místo Anglie tak zaútočil na Rusko. Víím, že se na to chystali. Vííte, já vnímám, jak se věci budou sunout k horšímu. Vidím, jak armády pochodují celými Spojenými státy. Vidím zničené pobřeží od severu až na jih. Vy budete uprostřed jako v sendviči, zatímco se armády budou probíjet do vnitrozemí a města budou ničena. Vidím dobu, kdy to bude možné. Kéž nás Bůh vede...Naše uši musí zůstat naladěné na nebe. Možná vás Bůh povede, abyste své děti dostali pryč odtud.

Smrt se na nás
valí z televize,
z novin. Smrt
nasáváme z knih,
které čteme,
z příběhů, ze
školních učebnic.

Opravdu nevím, jestli tohle je důvod, proč se zdá, že Pán k nám mluví o otevření školy na jihu, na Jamajce. Jestli k vám o tom bude Pán mluvit, tak nám dejte vědět. My totiž opravdu moc nevěříme všemu, co si myslíme. Jsme ještě pořád na lidské rovině, můžeme špatně uvažovat a pohnout se špatným směrem. A tak vás prosím, abyste se modlili, jestli se máme někam vydat ve věci té školy. Je to něco, co neseme.

Víte můj syn jednoho dne za mnou přišel a řekl: „Tati, myslím, že Bůh chce, abys založil školu.“ Modlíme se za to velmi vážně. Můj bratr se vydal na Jamajku, aby tak trochu prozkoumal pár věcí. Máme tam pozemek a nějakou budovu. Museli bychom ale něco přistavět. Mám pocit, že Bůh říká: „S tímhle bychom mohli začít.“

To vše tu vykládám, abych podtrhl tuto myšlenku: Znamení na čele je důležité. Vymývání mozků, k němuž dochází, je hrozné. Někteří osobně neprožívají důsledky této situace. Dovolte mi ale, abych poznamenal, že vymývání mozků ovlivňuje i církve. Vše, co se ve světě děje, má na církve vliv. My se tomu musíme rozhodně postavit. Rozumíte? To, co to plodí, vnímám jako povodeň, jejímž cílem je nás zaplavit. Mnozí z nás vůbec nevěnují pozornost tomu, co se děje. Satan se nás snaží zaplavit a utopit.

V 13. kapitole Zjevení, ve verši 16 a 17 je napsáno:

„A rozkazuje všechněm, malým i velikým, bohatým i chudým, svobodným i v službu podrobeným, aby měli znamení na pravé ruce své, aneb na čelích svých, a aby žádný nemohl kupovati ani prodávati, než ten, kdož má znamení aneb jméno té šelmy, anebo počet jména jejího.“

A tak znamení je jméno a počet toho jména. Říká tam, že to číslo je 666.

Zjevení 13,18: „*Tuť jest moudrost. Kdo má rozum, sečtiž počet šelmy. Nebo jest počet člověka, a jestiž počet ten šest set šedesáta a šest.*“

Nemusíme nyní jít do detailu. Víte, je to plnost člověka. Jako v Ezechielovi, když je řečeno „šest mužů“, znamená to, že zkáza přijde z člověka. Bude to však dovoleno Bohem. Skrze člověka bude pracovat ďábel. Je to lidská záležitost. Když mluvíme o humanismu, trochu pomíjíme, že bezbožný sekulární humanismus pro nás není takovou hrozbou. Není hrozbou, protože je bezbožný. Není třeba mu

Vše, co se ve světě děje, má na církev vliv.

věnovat velkou pozornost. Když ale církev humanismus převezme a říká: „My lidské bytosti, my jsme dostali zodpovědnost, my biskupové, pastoři, my služebníci. Bůh nás ustanovil jako hlavu církve...“, pak je to už něco jiného, zbrusu nový typ humanismu, jehož cílem je smést Boží lid.

Každý, kdo je podřízen pastorovi, je už do určité míry označen na čele a musí se toho znamení zbavit. Víte proč? Věříte-li malému pastorovi, uvěříte i většímu. Amen. Jste-li jakýmkoliv způsobem podřízeni člověku, stane-li se člověk pro vás odpovědí – znamená to, že ve chvíli, kdy přijde ten Velký člověk, budete smeteni.

Rozumíte? Přijde-li sem člověk, udělá zázrak a vy jej následujete pro ten zázrak, pak to znamená, že jste se poddali člověku, poddali zázrakům. Bůh řekl, že jim dopustí konat zázraky. Rozumíte? Zázraky budou nástrojem k vašemu svedení.

Viděl jsem v životě mnoho zázraků, které nebyly z Boha. Představte si, že sem vejde člověk a řekne vám vaše jméno, a vy víte, že vás nezná. Řekne třeba: „Ty jsi Bruce Buckmaster, přijel jsi z XX. Máš malou farmu a máš to a to...“ Popíše vám farmu do každého detailu, nezapomene ani na starý rezavý mikrobús zaparkovaný tam vzadu. Víte, kam mířím? Začnete mu věřit. Pak vám začne vyprávět další věci.

Znám jednoho člověka na Jamajce. Toho můžete navštívit a on vám řekne všechno o vašem životě až doposud. Takoví lidé, když jste něco ztratili, vám přesně řeknou, kde to najdete. Jestli vám někdo něco ukradl, řeknou vám, kdo to má a kde se to teď nachází. Je to ještě horší – dokážou té osobě přikázat, aby vám to vrátila. Řeknete si: Ten člověk musí být od

Boha. Ani náhodou! Je to agent d'ábla. Používá duchy. Chcete-li někoho zabít, na místě ho pro vás zabije. Jen mu zaplatíte.

Byl jsem svědkem jedné situace, bylo to opravdu zlé. Jeden člověk postrádal pimento, vy to nazýváte allspice, nové koření nebo jamajský pepř. Toto koření je velmi výrazné, roste na stromech a je velmi drahé. Pytel takového koření stojí spoustu peněz. Ten pytel koření tomu člověku někdo ukradl. Šel tedy za oním mužem a ten mu řekl: „Nic mi neříkejte.“ Řekl mu pak, odkud přichází, co chce a zeptal se jej: „Chceš, abych tomu zloději ublížil?“ Ten člověk řekl: „Ne, nic mu nedělejte, jen mi získejte zpět to pimento.“ On odpověděl: „Vrátí se ti jen tři čtvrtiny pytle, čtvrtina už je prodána, ale ten zbytek můžeš získat zpět.“

Viděl jsem
v životě
mnoho
zázraků,
které nebyly
z Boha.

Muž odpověděl: „Dobře, to mi stačí.“ On mu odpověděl: „Dobře, běž domů, u zadní zdi vašeho domu to najdeš.“ Duch vyšel a donutil zloděje nechat to tam. Muž sáhl rukou do kapsy, aby zaplatil. Onen muž mu však řekl: „Ne, nemáš u sebe dost, abys mi zaplatil. Jdi, vezmi koření, prodej je v obchodě a polož můj podíl peněz u sebe doma na stůl. Já si je vyzvednu.“ A tak šel a udělal, co mu bylo řečeno. Našel pimento, prodal ho, vzal peníze a položil je na stůl. Šel spát. Když ráno vstal, peníze byly pryč.

Mluvíme tady o zlu. Někteří z vás něco podobného už slyšeli. Nikdy jste ale neviděli, to co my. Chci vám říct, co nyní vidím. Jinými slovy, když takový člověk přijde mezi vás kázat, budou se před hlavními dveřmi dělat fronty těch, kdo ho chtějí slyšet. Bude to tu narvané k prasknutí. Budou fronty čekajících lidí na toho, kdo dokáže takové zázraky a dokáže vám říct všechno. Chápete, bratří? Bůh řekl, že pošle silné oklamání, abyste uvěřili lži, protože jste odmítli pravdu. Jsou mnozí, kteří odmítají pravdu a přijímají lež.

Mluvíme tady o znamení. Přeskočme do 14. kapitoly a 9. verše:

„A třetí anděl letěl za nimi, právě velikým hlasem: Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu, a vezme-li znamení její na čelo své aneb na ruku svou, i ten' také bude píti víno hněvu Božího, víno, pravím, kteréž jest vlito do kalichu hněvu jeho; a trápen bude ohněm a sirou před obličejem andělů svatých a před obličejem Beránka.“ (Zj 14,9–10)

Má-li někdo znamení na čele, bude uctívat šelmu a její obraz. To, o čem si dnes povídáme, je systém. Vidíme, jak království šelmy povstává přímo před našima očima. Kdokoliv odmítá slovo pravdy, přicházející od Ježíše Krista, je kandidátem tohoto království. Slyšíte? Možná to neudělá, ale je kandidátem. Ve volbách je mnoho kandidátů, kteří nikdy nevyhrají. On je však kandidátem šelmy a antikrista. Bůh nechá některé z nich ve svém milosrdenství zemřít, než aby je nechal jít do pekla. Je to jeden z účelů soužení.

Říká nám: „Požehnaní mrtví, kteří umírají v Pánu.“

Chápete, co říkám? Vykresluji tady velmi zlý, hrozný obraz. Není však lépe to vše vědět? A až k tomu dojde, chápat, co udělat? To je vlastně celé toto poselství. Dostal jsem velmi těžký a nevděčný úkol – abych vás obeznámil s věcmi, které jsou velmi bolestné.

Procházíme toto poselství celým Písmem – Zjevení, kapitola 15, verš 2:

„A viděl jsem jako moře sklené, smíšené s ohněm, a ty, kteříž zvítězili nad šelmou a obrazem jejím a nad charakterem jejím i nad počtem jména jejího, ani stojí nad tím mořem skleným, majíce harfy Boží.“

Jinak řečeno, někteří z nás zvítězí nad šelmou a jejím znamením. Jak už jsem řekl, to znamení je v mysli. Jestli své myšlení nesrovnáme nyní, dostaneme se v blízké budoucnosti do velkých potíží.

Jak víte, vydal jsem se s bratrem Campbellem do Anglie. Vydali jsme se tam sloužit některým africkým bratrům. Mají tam africké církve, pocházející z celé Afriky. Je to díky tomu velmi praktické. Potkáte tam vedoucí církvi z celé Afriky, z jižní, západní i východní části. Scházejí se ve svých různých církvích po celém Londýně. Tito lidé však mají problémy. Duchové, které uctívali v Africe, je stále následují a týrají církvev. Bratr Campbell si koupil letenku, a jakmile ji koupil, zrušili plánovaná shromáždění.

Nejprve musím poznamenat, že mi kdysi Pán dal zaslíbení, že kdykoliv budu pozván kázat v Anglii a bude zapláceno za moji letenku i jiné výdaje, mám jet bez ohledu na okolnosti a kázat. Podle toho poznám

Đábel začal označovat děti a my musíme jít do protiútoka a přeznačit to znamení znamením Božím.

čas, kdy je třeba tam jet. Nikdy k tomu však nedošlo. Bratr Jerry a Gordon vám mohou dosvědčit, co se nám v Londýně stalo. Lidé vstávali a opouštěli shromáždění... Nikdy jsem nebyl schopen se v Londýně „uchytit“.

Pak si ale letenku koupil bratr Campbell. A tak místo pronájmu haly získali pronájem sálu Church of England. Organizátor této události totiž byl kazatelem Anglikánské církve. Nadto byly Velikonoce a oni se najednou rozhodli, že udělají velikonoční bohoslužby. Řekli: „To je tak krásná příležitost tu mít všechny ty lidi, a tak uděláme velikonoční bohoslužby a pak váš kazatel z Ameriky může kázat.“ Já na to: „Ne ne, to my nemůžeme.“

Věděli jsme, že to byl Bůh, který jej vedl, aby řekl: „Dobrá, to je nám líto. Rušíme shromáždění. Pokud vám vadí náš velikonoční program, tak se asi neumíme shodnout.“ A zrušili to. Ten člověk hledal další sál a také ho zrušili. A tak jsme neměli jediné místo, kde bychom mohli mít shromáždění jen pár dní před plánovanou návštěvou. Shromáždění tak byla zrušena a bratr Campbell měl svoji letenku.

Volali jsme jim tedy a ptali se: „Mohli byste zorganizovat nějaká setkání bratří po domech a nechat bratra Campbella sloužit?“ Odpověď byla: „Ano.“ A tak bratr Campbell odletěl. Dosvědčil pak, že měl jeden z nejhorších útoků ve skupině. V noci jej napadl duch. Vyznal, že celou noc zápasil. Víím, o čem mluví. Taky jsme si tím prošli. Stalo se to, že lidé tam dostali znamení na svá čela. To znamení může být odejmuto, protože není dokonáno. Dábel je začal značit.

Podobně začal dábel značit i vaše děti. Jen se posaďte a sledujte děti, jestli se nechovají přesně jako děti ve světě. Dábel začal označovat děti a my musíme jít do protiútoků a přeznačit to znamení znaméním Božím.

Víte, antikrist je duch, je to organizace a je to člověk. Tento duch se projevuje v organizaci a své naplnění nalezne v osobě nazývané antikrist. Je to Jidáš – musí být jedním z apoštolů. Musí být mocný v Písmu. Musí umět zacházet s Božím slovem a být světovou osobností. Takový člověk bude mít pozici antikrista. Je to ještě horší. Někdo z našich, letničních kruhů se postaví do pozice proroka tomuto antikristovi. Rozumíte mi? Někdo z našich kruhů to bude.

Bratr Sonmore měl vizi, viděl bratra du Plessis a Bůh mu řekl: „Sděli mu, že si má dát pozor, jinak se stane součástí antikristova proroka.“

Není pochyb, že katolické hnutí a ekumenické hnutí, které formují, je hnutím či hlavou – organizací – dračí organizací antikrista. Není o tom pochyb. Ještě něco vám povím. Víte, někdy vám řeknu některé věci, které běžně neříkám. Mlčel jsem ohledně mnoha věcí velmi dlouhou dobu. Někdy, když to říkám, nejsem si úplně jist, jestli to mám říct otevřeně. Jestli to raději nemáme smazat ze záznamů. Někdy se nám to pravděpodobně stane.

Dovolte ale, abych vám toto řekl, protože to přichází přímo z Ducha. Bůh, Ježíš Kristus, přišel do mého pokoje a není žádné pochybnosti o tom, že jsem jednal s Ježíšem Kristem.

Řekl jsem Mu: „Ježíši, je-li nějaká církev ta pravá, řekni, která to je, a já se k ní přidám. Jestli jsou to katolíci, stanu se katolíkem. Ať je to jaká chce církev, připojím se k ní.“

Když jsem vyslovil „katolická církev“, jeho výraz se prudce změnil. Začal mi vyprávět o katolické církvi. Byl to ten nejstrašnější příběh ze všech. Katolická církev je nevěstka, vražedná církev potřísněná krví. Ó ano. Byla doba, kdy přijali svícen, ale Bůh jím musel pohnout z jeho místa. Kdysi to byla církev, dnes je to nevěstka, která slouží králům země a nutí všechny pít víno jejího smilství. Církve se též staly nevěstkami. Víte, co je nevěstka? Nevěstka je někdo, kdo se prodává, prodává své tělo. Církve se staly nevěstkami. Prodávají se. Prodávají se za peníze, za pozice, za cokoliv dalšího.

Když vám tohle, bratří, vyprávím, říkám vám pravdu. Byla to jedna z věcí, kterou mi Pán ukázal osobně. Poté, co mi to vysvětlil, jsem dostal název knihy Dva Babylóny. Napsal jsem do Phoenix Library v Londýně a zeptal se jich, jestli existuje taková kniha. Byla to kniha baptistického služebníka Alexandra Hislopa. Pokud taková kniha existuje, najdou ji kdekoliv na světě. To alespoň tvrdí. Za pár týdnů mi ta kniha přišla. Tenkrát byl šilink spousta peněz a oni si za vyhledání knihy účtovali 15 šilinků.

Tak jsem tu knihu dostal. Měla starý černý obal, vypadala velmi staře, ale kdo se o to stará. Prošel jsem si ji a byl jsem překvapen, co jsem zjistil. Alexandr Hislop shromáždil o katolickém systému i církvi

Antikrist je duch,
je to organizace
a je to člověk.
Tento duch se
projevuje
v organizaci a své
naplnění nalezne
v osobě nazývané
antikrist.

množství detailních dat. Jako baptistický služebník neměl žádný úmysl psát proti baptistům. Přesto ani ne za třicet let poté byly i baptisté součástí systému nevěstky.

Vzal jsem tu knihu, přečetl ji a začal ji kázat. Poté, co jsem skončil takové jedno kázání, přišel za mnou služebník a řekl: „Kde jste vzal všechny ty detailní informace?“

Odpověděl jsem: „Mám je z knihy, která se jmenuje Dva Babylóny.“

Řekl: „Mohl bych ji vidět?“

Půjčil jsem mu ji, ale on mi ji odmítl vrátit. Měl jsem ji však ve své hlavě. Když jsem přišel do Spojených států a navštívil konferenci v Miami, požádali mě, abych kázal. Mluvil jsem tři hodiny v kuse. Dnes ráno to byly jen dvě, to nebylo tak špatné. Ti lidé však seděli na krajích svých židlí a napjatě naslouchali tři hodiny v kuse. Prošel jsem všechny detaily knihy. Bylo to, jako by ta kniha ze mě tekla.

Bratří se mě ptali: „Kde tyhle informace můžeme získat? Odkud to máš?“

Já jen řekl: „Z knihy Dva Babylóny.“

Všichni si tu knihu běželi koupit, ale nikdo ve Spojených státech ji neměl. Nakonec jsme zjistili, kde se nachází vydavatel knihy. (Nezapomeňte, je to víc jak dvacet let zpátky.) Vydavatel nám sdělil, že zástupce pro distribuci knihy prohlásil, že se jim nedaří patnáct let prodat ani kus, protože se podařilo katolíkům zničit knize pověst a ukončit její prodej po celých Státech.

Nikdo neměl ani kopii knihy. Proč? Proč v této době žádá tolik lidí knihu?

Vysvětlili jim to: „Z Jamajky přijel nějaký člověk a řekl nám o té knize. My chceme, abyste ji znovu vydali.“

Oni na to řekli: „Dobře, jestli ji chcete, musí si každý z vás koupit 50 kusů, a dáme ji do tisku.“

Ta církev měla okolo 500 lidí a každý si objednal 50 kusů. Knihu znovu vydali. Dnes je ta kniha v kterémkoliv knihkupectví. Můžete jít do jakéhokoliv křesťanského knihkupectví, ne však katolického, a najdete ji tam. Každý by si ji měl přečíst a mít ji v knihovně.

To vše jsem řekl, protože mluvím o nevěstce, anti-kristu a znamení na čele. Tento druh církve kompletně zhojil satanovu ránu. Satan byl na Golgatě smrtelně zraněn. Ta rána by jej přivedla do hrobu. Teď to zní podivně, ale je to pravda. Ježíš nám tím, co na Golgatě vykonal, dal moc zničit d'ábla. Pokud by církev postupovala dále v moci, ve které vykročila o letnicích – za prvních tisíc let by z d'ábla nic nezbylo. Celá země by se stala křesťanskou.

Co se stalo? V průběhu prvních sta let po Kristu začala církev kapitulovat a poddávat se d'áblu. A když si přečtete, co schválili na Nikajském koncilu, Trentském koncilu atd. – uvidíte, jak katolický systém zcela převzal vládu a celý svět se ponořil do doby temna. Byla to doba temna a my jsme neměli Bibli po 1300 let. Dokážete si představit život ve světě bez Bible? Některé věci se staly, protože měl d'ábel volnou ruku. Stala se spousta podivných věcí. Když budete číst středověkou historii, zjistíte, že se stalo mnoho hrozných, satanských věcí na zemi. Nikdo neměl Bibli.

Když vystoupil Martin Luther, znovu šelmu zranil. Tentokrát zasáhl hlavu, zasáhl hlavu Katolické církve. Pamatujte, že satan měl ránu, pak byla hlava, která ránu zhojila, sama raněna.

Víte, chci, abyste věděli, že kážu evangelium. Kážu evangelium o věcech, které jsem viděl, a které mi Pán osobně zjevuje. Na cokoliv, co vám říkám, se mě později můžete zeptat: „Odkud to máš?“ Odpovím vám, odkud to mám. Je to už čtyřicátý rok, co se tohle snažím dělat, a zdá se mi, že to snad pro některé není dobré. Nemohu poslat kazetu každému. Měli jsme doma určitý problém a modlili se za něj. Mae přijala něco z Ducha o té kazetě. Já jí musím naslouchat, dokud to nebude s nahráváním správně vyřešeno. Víte, nahrané věci mají na lidi určitý účinek, možná to teď duchovně nevidíte.

Vraťme se k té ráně. Bůh mi řekl, že církev zhojila smrtelnou ránu satana. Pamatujete si, že je to psáno v Písmu? (Zj 13,3) Tu ránu skutečně zhojila církev, nikdo jiný to nedokázal. Kdybychom udělali totéž co Luther, kdybychom generace za generací prohlubovali tutéž ránu – zničili bychom satanovu moc.

V naší době je ale rána uzdravena do té míry, že většina z vás nikdy neviděla církev fungovat v Božím řádu, a lidé tím, že zavrhli Boží řád církve, zavrhli evangelium, uvedli do církve nikolaitismus. Víte, představili nám hierarchickou strukturu. A my se s nimi teď usilujeme spojit. Jeden známý bratr je veřejně žádal: „Odpusťte nám, že jsme kdysi opustili katolickou církev.“

Chvála Bohu, teď jsme ale církvev, která se nechystá jen zranit d'ábla, ale chystá se dokonat dílo. Nezraníme jej, aby pak utekl. Duch, kterého Bůh nyní posílá, skupina pacholíka, zkaží d'ábla úplně. Ve Zjevení 20 je uvržen do propasti a to je jeho konec. Kdykoliv ho vyženeme z nás, vyhráváme. Slyšíte mě? Ježíš Kristus čeká, že my se d'ábla zbavíme. Toho d'ábla, který v nás panuje. On pak začne kralovat ve svém království.

Potřebujeme
vzít Boží slovo
vážně, učit se
ho z paměti,
dostat ho
do hloubi srdce,
do svého
svědomí.

Zjevení 12,10: „*A uslyšel jsem hlas veliký, řkocí na nebi: Nyní stalo se spasení, a moc, i království Boha našeho, a moc Krista jeho; nebo svržen jest žalobník bratří našich, kterýž žaloval na ně před obličejem Boha našeho dnem i nocí.*“

Sláva Bohu! Dnes večer mluvíme o práci mysli. Člověk je bombardován satanskou světskostí, každou její podobou. Netýká se to jen jedné skupiny lidí, je to všude. Na děti útočí světskost. Smilujme se nad nimi a najděme nějaký způsob, jak jim pomoci, posílit je, vysvobodit. Ne, že jim, když přijdou domů, ještě nějakou světskost přidáme.

Vydejte se, bratří. Vydejte se pro toto dílo. Bůh má Tělo a každému v Těle dává konkrétní práci. Chválíme Pána, že přišel David a dal se Pánu a koná to, co po něm Pán chce. Každý by měl najít, co po něm Pán žádá. Měli bychom postupovat jako Tělo pod nadvládou Ježíše. Amen.

Pokračujme v kapitole 16.

Zjevení 16,13: „*A viděl jsem, ano z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vyšli tři duchové nečistí, podobní žabám. Nebo jsou duchové d'ábelští, ješto činí divy a chodí mezi krále zemské a všeho světa, aby je shromáždili k boji, k tomu velikému dni Boha všemohoucího.*“

Bratří, dovolte mi, abych k vám mluvil na rovinu. Nebudu jmenovat osoby, ale chci vám na rovinu říct, že nečistí duchové vycházejí z úst tří.

1) Z úst draka, což je organizace.

2) Z úst šelmy, to je člověk, který se zcela oddělil od Boha. Je jen duše a tělo, oddělil se od ducha a namísto svého ducha přijal ducha svodu

z ďábla. Jedná se o lidskou bytost, která normálně žije, ale je to ďábel, je plný satanské moudrosti. Tomu říkáme šelma.

- 3) Z úst falešného proroka. Jsou určití lidé, falešný prorok totiž může být mnoho osob, služba, která označí lidi na čelech. Falešný prorok je osoba či osoby v letničním hnutí, kteří posílí pozici antikrista.

Když se podíváte do kapitoly 13, vraťme se tam:

Toto znamení
nás nemá jen
vysvobodit od
znamení
šelmy, ale též
od zkázy,
která přichází.

„Potom viděl jsem jinou šelmu vystupující z země...“ (Zj 13,11)

Povšimněte si, že tato šelma povstává ze země, z tělesnosti.

„...a měla dva rohy, podobné rohům Beránkovým, ale mluvila jako drak.“

Hlava je organizace. Dva rohy jsou dva vůdcové: jeden protestant, jeden katolík. Vzhled však má jako beránek, jinak řečeno, vypadá jako církev.

Pojďme zpět do 16. kapitoly.

Zjevení 16,14: „*Nebo jsou duchové ďábelští, ješto činí divy a chodí mezi (do) krále zemské a všeho světa, aby je shromáždili k boji, k tomu velikému dni (Armageddon) Boha všemohoucího.*“

O těchto věcech nyní mluvit nebudu.

Zjevení 16,15–16: „*Aj, přicházím jako zloděj. Blahoslavený, kdož bdí a ostrihá roucha svého, aby nah nechodil, aby neviděli hanby jeho. I shromáždil je na místo, kteréž slove Židovsky Armageddon.*“

Tak, chcete vědět, kdy se tyto věci naplní? Právě teď jsme v čase pečetění čela. Satan pečetí svůj lid a Bůh pečetí ten svůj. Čas pečetění nás tak posouvá zpět do Zjevení 7. Vidíte to? Boží slovo přichází a pečetí Jeho lid. My to potřebujeme dopustit. Musíme tento pečetící proces dopustit. Potřebujeme vzít Boží slovo vážně, učit se ho z paměti, dostat ho do hloubi srdce, do svého svědomí. Sledujete mě? Uložte si jej hluboko do svých duší. Dopusťte, aby se Slovo dostalo do vašich emocí. Víte, že to slovo Boží dokáže? Raději tomu věřte. Umí se dostat do vašich emocí tak, že jimi pohne. Jak už jsem říkal, někdy sami nechcete, aby vámi

hnulo, a přesto vámi Boží duch pohne. Někdy je to ve velmi nekomfortních chvílích, ale je to úžasné a nádherné.

Zde skončím, abych dal komukoliv prostor klást otázky. Sami vidíte, že jsem toho vynechal tolik, že se opravdu potřebujete ptát, abyste zaplnili prázdná místa. Pečetění na čelech je něco, co se děje právě v této chvíli. Toto znamení nás nemá jen vysvobodit od znamení šelmy, ale též od zkázy, která přichází – takto získáváme mysl Kristovu a Bůh přihlédne k tomu, že ji máme. Plnost tohoto je, že jednoho dne Ježíš Kristus náhle sestoupí do těch, kteří na Něj očekávají. Ano.

OTÁZKA: Proč věříš, že prorokem antikrista bude letniční?

ODPOVĚĎ: Dobře načasovaná, dobrá otázka. Písmo říká, že ta osoba bude prorokovat a činit zázraky. Vzpomínáte? Druhá Tesselonicenským 2,12 mluví o oklamání nepravosti. Nadto ta osoba bude prorok, bude prorokovat a dělat zázraky. Je obtížné si v této roli představit tradičního evangelikála.

OTÁZKA: Domácí škola je dostupná i pro děti na úrovni střední školy až univerzity (dálkově).

ODPOVĚĎ: Ano, tyto školy vás dovedou nakonec až na univerzitu. Sám jsem poznal děti, které takto studovaly doma až do univerzitní úrovně, a vedly si lépe a byly rychlejší než ty, které chodily přímo na univerzitu.